

daarlige Forhold, Prislebelse, Lønningssatserne, Vanskeligheden ved at finde Afsætning for Landbrugets Produkter, og fremhævede i Forbindelse hermed det konservative Partis Stilling i Spørgsmaalet om, hvilken Handelspolitik Danmark bør føre, hvorved der maa tages afgørende Hensyn til den Politik, som føres i andre Lande. For at lette Erhvervslivets Vanskeligheder er der fra Erhvervene fremsat Krav om Lettelse i Skattebyrden, og det konservative Parti vil gøre, hvad det kan, for at fremme Erhvervslivets Økonomi.

Taleren gik derefter over til Statens finansielle Forhold, omtalte Statsregnskabet og Udsigterne for Finansaaret 1931—32. Ligesom Venstres Ordfører erklærede han, at det konservative Parti ikke vil gaa med til, at Forsvarslovene af 1922 »saboteres« paa Finansloven, og troede heller ikke paa, at det budgetterede Overskud paa Finansloven vil holde. — Taleren berørte derefter enkelte af de i Statsministerens Aabningstale nævnte Spørgsmaal, Huslejeloven, den sociale Lovgivning, de nationale Spørgsmaal (Grønland, Færøerne og Forholdene Syd for Grænsen) og angav i store Træk hans Partis Stilling overfor dem, samt sluttede med at sige, at Partiets Stilling overfor Regeringen vil være den samme som i sidste Samling: i det rent saglige Arbejde tage saglig Stilling, men Partiet vil vende sig mod »Regeringens Anslag« paa de store principielle Forslags Omraade, mod den økonomiske Politik, Regeringen har givet Udtryk for. Partiet gentager, at det er nødvendigt heroverfor »at skabe een Front, een bred borgerlig Front«.

De Radikales Ordfører, *Niels Frederiksen*, fremsatte først nogle Betragtninger om, hvorvidt den forrige eller den nuværende Regering har Æren for det gode Resultat paa Statsregnskab og Finanslov, i hvilken Forbindelse han fremhævede den nuværende Finansministers store Sparsommelighed, og kom derpaa med Hensyn til Spørgsmaalet, om Budgettet kan holde, ind paa Landbrugets Vanskeligheder og de Følger, de kan faa. Her nævnte han som en Fare for Landbruget den stærke Gældsstiftelse, der er sket i de sidste Aar. Taleren fremhævede Nødvendigheden af en Politik, der er Udtryk for den størst mulige Sparsommelighed, hvilket ogsaa efter hans Mening tilsigtes af Regeringens Arbejdsprogram. Han nævnte Ønskeligheden af til Fordel for Samfundet gennem en Grundværdistigningsskat at inddrage en Del af de samfundsskabte Værdier, og berørte Forslaget om Ændring af Loven om Formueskat og den sociale Lovgivning. Derpaa spurgte Taleren, om man efter Oppositionens Ordførers Udtalelser kunde vente Villighed til Samarbejde, hvilket han nærmest mente maatte besvares benægtende, og han undersøgte da, hvad Oppositionspartierne